

tiget til arbejdsløshedsdagpenge, såfremt uarbejdsdygtigheden ikke var indtrådt, eller den pågældende ikke var fraværende på grund af fødsel eller adoption. Endelig kan der ydes dagpenge i stedet for uddannelses- eller iværksætterydelse efter lov om arbejdstilbud til ledige. Nærmere regler herom vil blive fastsat af socialministeren, jf. bemyndigelsen i stk. 2. Det er derimod ikke hensigten, at dagpenge skal udbetales i stedet for delpension, hvis delpensionisten er syg i mere end 13 uger. I stedet foreslås den forenkling, at udbetalingen af delpension fortsætter, så længe dagpenge kunne have været udbetalt, jf. nærmere herom det samtidig fremsatte forslag om ændring af delpensionsloven.

Til personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, ydes dagpenge på grundlag af den selvstændiges erhvervsindtægt. Reglerne vil i vidt omfang svare til de regler, der i dag gælder for beregning af dagpenge til selvstændige. Da beregning af dagpenge til selvstændige har medført en betydelig arbejdsmæssig belastning for kommunerne, foreslås dog et ændret dokumentationskrav for retten til dagpenge. Herom henvises til bemærkningerne til § 10, stk. 5.

I *stk. 2* bemyndiges socialministeren til at fastsætte regler om, hvad der skal betragtes som lønindtægt og som selvstændig erhvervsindtægt. Reglerne tænkes fastsat efter samme retningslinier som de i dag gældende regler, dog selvsagt tilpasset, at der som hovedregel skal regnes med aktuel indtægt, jf. bemærkningerne til § 9.

Det vil, som hidtil, som hovedregel være en betingelse, at kun indtægter, der er skattepligtige her i landet, berettiger til dagpenge. Socialministeren kan dog fastsætte regler om, at skattefrie indtægter kan berettige til dagpenge og om beskæring af dagpengeretten for personer, der har ret til dagpenge fra et andet land. Reglerne tænkes i det væsentlige fastsat efter samme retningslinier som i dag.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører betingelserne for, hvornår lønmodtageres ret til dagpenge under sygdom fra *arbejdsgiveren* indtræder. Bestemmelsen erstatter gældende lovs § 3.

Det foreslås, som et generelt mindstekrav for overhovedet at opnå ret til dagpenge, at den pågældende har været beskæftiget i mindst 120 timer inden for de sidste 13 uger. Dette svarer til omkring 1/4 af fuld normal arbejdstid. Personer med ringere tilknytning til arbejdsmarkedet vil således ikke blive berettiget til dagpenge, hverken fra arbejdsgiveren eller kommunen. Forslaget er begrundet i hensynet til at undgå små og administrationskrævende udbetalinger i tilfælde, hvor indtjeningen ikke har været den pågæl-

dendes egentlige forsørgelsesgrundlag. Er den pågældende berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, består retten til dagpenge dog, uanset minimumsbeskæftigelseskravet.

Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren er afhængig af, om beskæftigelseskravet er opfyldt i forhold til den enkelte arbejdsgiver. Dagpengeretten indtræder derfor også tidligst 3 måneder efter ansættelsen hos den pågældende arbejdsgiver. Dette gælder dog ikke, hvis lønmodtageren tidligere har været ansat hos arbejdsgiveren. Her opnås ret til dagpenge fra arbejdsgiveren, hvis lønmodtageren inden for de sidste 3 måneder før fraværet har været beskæftiget i 120 timer hos den pågældende arbejdsgiver. Med forslaget tilsigtes det, at også de arbejdsgivere, der hovedsagelig beskæftiger vikarer, løsarbejdere m.v., vil komme til at udbetale dagpenge.

Under hensyn til at arbejdsgiveren efter de foreslåede regler som hovedregel kun kommer til at betale dagpenge, når arbejdsforholdet har en fastere karakter, foreslås det, at arbejdsgiveren altid skal betale dagpenge for de første 2 ugers fravær, uanset om ansættelsen ophører i denne periode. Dette gælder både for den private og den offentlige arbejdsgiver. Mens den private arbejdsgivers forpligtelse altid ophører efter de 2 uger, vil den offentlige arbejdsgiver herudover være forpligtet til at udbetale dagpenge, så længe ansættelsesforholdet består, medmindre dagpengeretten bortfalder efter reglerne om varighedsbegrænsning eller lønmodtagerens manglende opfyldelse af sine forpligtelser efter loven.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører betingelserne for, hvornår retten til dagpenge fra *kommunen* indtræder. Bestemmelsen erstatter bl.a. gældende lovs § 18 om anmeldelse m.v., § 21 og § 23 om, at dagpenge som hovedregel udbetales på grundlag af den registrerede årlige indtægt, men kan beregnes efter særlige undtagelser, og mindstekravet for udbetaling af dagpenge i lovens § 24, stk. 4.

Det er herefter en betingelse for overhovedet at kunne modtage dagpenge, at den pågældende har været tilknyttet arbejdsmarkedet i de sidste 13 uger før fraværet. Betingelsen er opfyldt, hvis den pågældende enten har været i arbejde eller har modtaget dagpenge efter denne lov eller er berettiget til dagpenge efter arbejdsløshedslovgivningen.

Det er derudover en betingelse, at den pågældende enten har været i beskæftigelse i mindst 120 timer i denne periode eller har modtaget dagpenge efter denne lov eller er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge eller uddannelses- eller iværksætterydelse.